

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2006/930
Karar No : 2007/9523

Davacı : Büyük İstanbul Otobüs İşletmeleri A.Ş.
Vekili : Av. N. Korhan Şengün, Büyük İstanbul Otogarı,
Yönetim Binası, Kat:2 Bayrampaşa/İSTANBUL
Davalı : Rekabet Kurumu
Bilkent Plaza B-3 Blok Bilkent/ANKARA
Vekili : Av. Dr. Nagehan Özseyhan, aynı adreste

İstemin Özeti : 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 6. maddesinin ihlâl edildiği belirtilerek davacıya para cezası verilmesi hakkındaki Rekabet Kurulu'nun 23.09.2005 tarih ve 05-60/893-242 sayılı kararının; Danıştay'ın önceki Rekabet Kurulu kararını iptal ettiği, dolayısıyla önceki kararın tüm neticeleriyle birlikte ortadan kalktığı, yeni karar verilirken 4054 sayılı Kanun'daki soruşturma prosedürünün yeniden işlenmesi gerektiği, buna karşın dava konusu kararın, eski soruşturma raporuna dayalı olarak alındığı, yeni Kurul üyelerinden sadece ikisinin sözlü savunma toplantısına katıldığı, bu durumun da usul eksikliğine neden olduğu, otogar ücretinin piyasa koşullarına göre oluştuğu, ücret için bir onay makamının bulunmadığı, geceleri her yerin ilk kalkış noktası olarak kullanılması, özel terminallerin işlenmesi nedenleriyle, Esenler Otogarı'nın ilgili piyasada hâkim durumda bulunmadığı, otobüsçülerin bir araya gelerek kurduğu derneğin, otobüs şirketlerinin mesleki faaliyetlerini kolaylaştırmak amacının bulunduğu, derneğe katılımın çok olmasının bu amacın gerçekleşmesinde yararlı olacağı, alınan kararlarda tüm otobüsçülerin menfaatinin bulunduğu, kaldı ki alınan kararların uygulanmadığı, verilen cezanın da fahiş olduğu ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Danıştay kararında, soruşturmacı üyenin Kurul toplantısına katılarak Rekabet Kurulu kararında bulunmasının usule aykırı olduğu belirtildiğinden, soruşturmacı üyenin bulunmadığı Kurul toplantısında yeniden karar alınmasında hukuka aykırılık bulunmadığı, delillerin zamanında eksiksiz olarak elde edildiğinden, yeniden delillerin toplanmasına ve yeniden soruşturma açılmasına gerek bulunmadığı, kararda davacı şirketin hâkim durumda olduğunun saptandığı, davacı şirketin bu hâkim durumunu kötüye kullanırken, kasıt unsurunun olup olmadığının, alınan kararların uygulanıp uygulanmadığının bir öneminin bulunmadığı, dava konusu kararın 4054 sayılı Kanun'a aykırı bir yönünün bulunmadığı belirtilerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hâkimi Ahmet EĞERCİ'nin Düşüncesi :Dava dosyasının incelenmesinden; Rekabet Kurulu kararıyla, şikâyete konu hizmetlerin İstanbul ilinde gerçekleşmesi nedeniyle coğrafi pazarın, İstanbul ili olarak ve davacı şirketin de hâkim durumda olduğunun saptanmasında 4054 sayılı Kanun'a aykırılık bulunmadığı, hâkim durumda bulunan davacının, yönetim kurulu kararları ile çıkış ücretini farklı uygulamak suretiyle, eşit durumdaki hizmet kullanıcılarına farklı davrandığı, bu şekilde ayrımcılık

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2006/930
Karar No : 2007/9523

oluşturarak, hâkim durumunu kötüye kullandığı anlaşıldığından, dava konusu işlemde hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenle davanın reddine karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Ünal DEMİRCİ'nin Düşüncesi :Dava, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun 6. maddesini ihlâl ettiği için davacı şirkete idari para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulunun 23.09.2005 tarih ve 05-60/893-242 sayılı kararının iptali istemiyle açılmıştır.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun 3. maddesinde hâkim durum, belirli bir piyasadaki bir veya birden fazla teşebbüsün, rakipleri ve müşterilerinden bağımsız hareket ederek fiyat, arz, üretim ve dağıtım miktarı gibi ekonomik parametreleri belirleyebilme gücü olarak tanımlanmış ve Kanunun hâkim durumun kötüye kullanılmasını yasaklayan 6. maddesinde de, bir veya birden fazla teşebbüsün ülkenin bütününde ya da bir bölümünde bir mal veya hizmet piyasasındaki hâkim durumunu tek başına yahut başkaları ile yapacağı anlaşmalar ya da birlikte davranışlar ile kötüye kullanması halinin hukuka aykırı ve yasak olduğu belirtilmiş, 6. maddede kötüye kullanmanın tanımı yapılmamakla birlikte uygulamada sıkça rastlanılan kötüye kullanma halleri örnekleme suretiyle sayılmıştır. Bunlar;

"a) Ticari faaliyet alanına başka bir teşebbüsün girmesine doğrudan veya dolaylı olarak engel olunması ya da rakiplerin piyasadaki faaliyetlerinin zorlaştırılmasını amaçlayan eylemler,

b) Eşit durumdaki alıcılara aynı ve eşit hak, yükümlülük ve edimler için farklı şartlar ileri sürerek, doğrudan veya dolaylı olarak ayrımcılık yapılması,

c) Bir mal veya hizmetle birlikte, diğer mal veya hizmetin satın alınmasını veya aracı teşebbüsler durumundaki alıcıların talep ettiği bir malın veya hizmetin, diğer bir mal veya hizmetin de alıcı tarafından teşhiri şartına bağlanması ya da satın alınan bir malın belirli bir fiyatın altında satılmaması gibi tekrar satış halinde alım satım şartlarına ilişkin sınırlamalar getirilmesi,

d) Belirli bir piyasadaki hâkimiyetin yaratmış olduğu finansal, teknolojik ve ticari avantajlardan yararlanarak başka bir mal veya hizmet piyasasındaki rekabet koşullarını bozmayı amaçlayan eylemler,

e) Tüketicinin zararına olarak üretimin, pazarlamanın ya da teknik gelişmenin kısıtlanması" olarak sıralanmıştır.

Hâkim durum, bir ya da birden fazla teşebbüsün pazarda güçlü bir konumda bulunmasını, yani teşebbüsün pazarda rekabeti önleme veya serbestçe davranabilme veya istediği stratejii pazara kabul ettirme gücüne sahip olmasını ifade eder.

Dava dosyasında mevcut belgelerin incelenmesinden; İstanbul İli terminal işletmeciliği pazarında davacı Büyük İstanbul Otobüs İşletmeleri A.Ş.'nin hakim durumda bulunduğu, davacı şirket yönetim kurulunun 22.3.2000 tarih ve 2000/5 sayılı kararı ile 15.5.2000 tarihinden itibaren otogar kapı çıkış ücretinin 80.000.000.- TL olarak tespit edilmesine ve yeni kurulacak

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2006/930
Karar No : 2007/9523

şirkete katılacak iştirakçilerden kapı çıkış ücretinin %10 olarak alınmasına; 22.5.2000 tarih ve 2000/11 sayılı karar ile kapı çıkış ücretlerinin 23.5.2000 günü saat 24.00'den itibaren 10.000.000.- TL'ye çıkartılmasına, ancak korsan olarak çalışan, belgeleri sahte olan, fiyat istikrarı uygulamalarına uymayan, otogar işletme düzenine aykırı hareket eden ve bu konularda alınan yönetim kurulu kararlarına riayet etmeyenlerden 23.5.2000 günü saat 07.00'den itibaren cezalı olarak 50.000.000.- TL alınmasına; 30.5.2000 tarih ve 2000/12 sayılı kararı ile de 1.6.2006 tarihinden itibaren otogar hizmet bedeli ve otopark ücreti olarak şehirlerarası otobüsler için kapı çıkış ücretlerinin 50.000.000.- TL olarak tespit edilmesine ve kapı çıkış ücretlerinin Otobüs İşletmeciliği Turizm Taşımacılık ve Ticaret A.Ş. mensuplarına %80 indirimle uygulanmasına karar verildiği anlaşılmakta olup, bu haliyle davacı şirketin ayrımcı karar ve uygulamaları ile hakim durumunu şehirlerarası karayoluyla yolcu taşımacılığı pazarında kötüye kullandığı, şirket mensupları ile mensubu olmayan firmalar arasında kapı çıkış ücretleri yönünden farklı fiyatlar uyguladığı, dolayısıyla ayrımcılık yaptığı sonucuna varılmaktadır.

Bu itibarla, ilgili pazarda hâkim durumda olan davacı şirkete 4054 sayılı Kanunun 6. maddesi hükmüne aykırı karar ve uygulamaları nedeniyle aynı Kanunun 16. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca verilen idari para cezasında hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle davanın reddine karar verilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra işin gereği görüldü:

Dava, 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesinin ihlâl edildiği belirtilerek davacıya para cezası verilmesi hakkındaki Rekabet Kurulu'nun 23.09.2005 tarih ve 05-60/893-242 sayılı kararının iptali istemiyle açılmıştır.

Dosyanın incelenmesinden; karayolu ile şehirlerarası yolcu taşıma hizmetleri piyasasında faaliyette buldukları anlaşılan 18 teşebbüs ve teşebbüs birliği tarafından Rekabet Kurumu'na ayrı ayrı gönderilen şikâyet dilekçelerinde özetle; Esenler Otogarını işleten davacı şirketin yönetim kurulu tarafından alınan 07.03.2000 tarih ve 2000/3 sayılı kararda, kapı çıkış ücreti tüm firmalar için uzun mesafede 8.000.000-TL olarak belirlenmiş iken, 22.03.2000 tarih ve 2000/5 sayılı yönetim kurulu kararıyla, 15.05.2000 tarihinden itibaren otogar kapı çıkış ücretinin 80.000.000-TL olarak tespit edildiği ancak, yeni kurulan Tüm Otobüsçüler Derneği'ne ve Otobüs İşletmeciliği Turizm Taşımacılık ve Ticaret A.Ş.'ye sektörde faaliyet gösteren firmaların ve otobüsçülerin katılmasını sağlamak amacıyla, şirkete katılacak iştirakçilerden bu ücretin %10'unun alınmasının uygun görüldüğü, 22.05.2000 tarih ve 2000/11 sayılı kararlar da, 23.05.2000'den itibaren otogar kapı çıkış ücretlerinin 10.000.000-TL olarak yeniden tespit edildiği ve korsan olarak çalışan, belgeleri sahte olan, fiyat istikrarı

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2006/930
Karar No : 2007/9523

uygulamalarına uymayan, otogar işletme düzenine aykırı hareket eden ve bu konularda alınan yönetim kurulu kararlarına riayet etmeyenlerden, bu ücretin ceza uygulanıp 50.000.000-TL olarak alınmasının karara bağlandığı, 30.05.2000 tarih ve 2000/12 sayılı yönetim kurulu kararında ise 01.06.2000 tarihinden itibaren otogar hizmet bedeli ve otopark ücreti olarak şehirlerarası otobüsler için kapı çıkış ücretlerinin 50.000.000-TL olarak tespit edildiği, ayrıca yeni kurulan Otobüs İşletmeciliği Turizm Taşımacılık ve Ticaret A.Ş.'nin yazılı başvurusu üzerine; yeni kurulan şirketin 5000 otobüslük kayıtlı filosunun olması ve otogara giriş yapmaması halinde uğranılacak ticari zarar dikkate alınarak, anılan şirkete mensup otobüs filosu için % 80 indirim yapılmasına ve bu konunun görüşülmesi için genel kurulun olağanüstü toplantıya davet edilmesine karar verildiği belirtilerek, adı geçen teşebbüsün, şehirlerarası yolcu taşımacılığı pazarında faaliyet gösteren firmalar arasında terminal kapı çıkış ücretlerinde farklılıklar oluşturmak suretiyle ayrımcılık yaptığı ve böylece 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesini ihlâl ettiğinin iddia edildiği, Kurum kayıtlarına intikal eden şikâyet dilekçeleri üzerine, Rekabet Kurulu tarafından Kanun'un 40. maddesi uyarınca davacı şirket hakkında önaraştırmanın başlatıldığı, 03.08.2000 tarih ve 00-29/310-177 sayılı Kurul kararı ile de ilgili teşebbüs hakkında soruşturmanın açıldığı, 4054 sayılı Kanun'un 43/2. maddesi uyarınca hakkında soruşturma açılan teşebbüse ve şikâyetçilere soruşturma açıldığına dair bildirim yapılarak, davacı şirketin yazılı savunmasının alındığı, soruşturma raporunun tebliğini takiben, davacının ikinci yazılı savunmasının alındığı, soruşturma heyetinin hazırladığı 13.04.2001 tarihli ek yazılı görüşün, Kanun'un 45/2. maddesi uyarınca taraflara gönderildiği, hakkında soruşturma yapılan teşebbüsün ek yazılı görüşe karşı cevabının yasal süresi içinde Rekabet Kurumu kayıtlarına girdiği, davacı şirketin talebi üzerine, Rekabet Kurulu'nun 29.05.2001 tarih ve 01-25/239-M sayılı toplantısında alınan karar uyarınca, 4054 sayılı Kanun'un 47. maddesi hükümleri çerçevesinde 05.07.2001 tarihinde sözlü savunma toplantısının yapıldığı, Rekabet Kurulu'nun aldığı nihaî karara karşı, davacı şirket tarafından Dairemizin E:2005/1676 esasında kayıtlı davanın açıldığı, Rekabet Kurulu'nun davacı şirket hakkındaki kararının, "soruşturmayı yürüten Kurul üyesinin nihaî karar toplantısına katılarak oy kullanmasının hukuka aykırı olduğu" gerekçesi ile Dairemizin 08.07.2005 tarih ve K:2005/3427 sayılı kararı ile iptal edildiği, Danıştay'ın iptal kararı üzerine; önaraştırma ve soruşturmaya ait tüm savunma, ek savunma, sözlü savunma tutanakları, raporlar, Danıştay'ın iptal kararı, tüm dosya münderecatında yer alan bütün bilgi ve belgelerin Rekabet Kurulu tarafından yeniden incelenmesi sonucunda dava konusu kararın alındığı anlaşılmaktadır.

Dava konusu kararın alınmasına konu edilen tüm delillerin; önaraştırma ve soruşturma raporlarında, yazılı ve sözlü savunmalarında yer aldığı görüldüğünden, bu anlamda yeniden soruşturma açılmasını ve yapılmasını gerekli kılan bir hususun da bulunmaması nedeniyle, Danıştay kararındaki gerekçe doğrultusunda, soruşturmacı üyenin bulunmadığı Kurul toplantısında, mevcut üyelerle yeniden karar alınmasında hukuka aykırılık görülmemiştir.

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2006/930
Karar No : 2007/9523

Dava konusu uyuşmazlığın esasına gelince;

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 3. maddesinde hâkim durum, belirli bir piyasadaki bir veya birden fazla teşebbüsün, rakipleri ve müşterilerinden bağımsız hareket ederek fiyat, arz, üretim ve dağıtım miktarı gibi ekonomik parametreleri belirleyebilme gücü olarak tanımlanmış, ve Kanun'un hâkim durumun kötüye kullanılmasını yasaklayan 6. maddesinde de bir veya birden fazla teşebbüsün ülkenin bütününde ya da bir bölümünde bir mal veya hizmet piyasasındaki hâkim durumunu tek başına yahut başkaları ile yapacağı anlaşmalar ya da birlikte davranışlar ile kötüye kullanması halinin hukuka aykırı ve yasak olduğu belirtilmiş, (a-e) bentlerinde kötüye kullanma halleri sayılmıştır.

Yasaya ve öğretiyeye göre hâkim durum, bir ya da birden fazla teşebbüsün pazarda güçlü bir konumda bulunmasını, yani teşebbüsün pazarda rekabeti önleme veya serbestçe davranabilme ya da istediği stratejiyi pazara kabul ettirme gücüne sahip olmasını ifade etmektedir. İlgili pazarı belirleyen iki temel unsur bulunmaktadır. Bunlar, coğrafi pazar ve ürün pazarıdır. İlgili coğrafi pazardan anlaşılması gereken aynı rekabet koşullarına sahip pazar alanıdır. Ürün pazarı ise ticari alışveriş konusu olan bir malın ya da hizmetin oluşturduğu pazardır. Bir teşebbüsün hâkim durumda bulunduğunu gösteren değişik ekonomik ve sosyal faktörler de bulunmaktadır. Buna göre hâkim durumun tespitinde, ilgili ürün ve coğrafi pazarın yanısıra ilgili zaman dönemi, ürünün ikame edilebilirliği, çapraz esnekliği, pazarın homojen yapıda olması, pazardaki rakiplerin sayısı ve pazar payları gibi hususların da incelenmesi gerekmektedir. Kısaca hâkim durumun tespiti konusunda yapısal, işlevsel ve ekonomik güce dayalı olmak üzere çeşitli değerlendirme ölçütleri vardır. Hâkim durumun varlığı tamamen iktisadi analizlere dayanarak araştırılması gereken bir konudur ve hâkim durumun belirlenmesinde önemli olan ve öncelikle ele alınması gereken ölçüt, işletmenin ilgili pazardaki payıdır. Pazar payının yalnız hâkim durumda olup olmadığının incelenmekte olan işletme açısından değil, bu işletmeye rakip olan, diğer işletmeler açısından da incelenmesi gerekmektedir.

Dava dosyasının incelenmesinden; Rekabet Kurulu tarafından, şikâyete konu faaliyetler ile rekabetin ortadan kaldırıldığı ilgili hizmetleri İstanbul ilinde gerçekleştiğinden, bu çerçevede "İstanbul ili"nin coğrafi pazar olarak belirlendiği, davacı şirketin yönetim kurulu karar defterinin ve şirket hesaplarının incelenmesi neticesinde, iddialar bölümünde sözü edilen; 22.03.2000 tarih ve 2000/5 sayılı, 22.05.2000 tarih ve 2000/11 sayılı ve 30.05.2000 tarih ve 2000/12 sayılı kararların alındığı, 22.03.2000 tarih ve 2000/5 sayılı yönetim kurulu kararına karşı şikâyetçi teşebbüslerden Kamil KOÇ A.Ş. tarafından açılan davada İstanbul 7. Asliye Ticaret Mahkemesi tarafından 12.05.2000 tarihli ve 2000/609 sayılı ihtiyati tedbir kararının verildiği ve ilgili kararın bu nedenle uygulamaya geçirilemediği, 22.05.2000 tarih ve 2000/11 sayılı kararlar da, 23.05.2000 ile 1.06.2000 tarihleri arasında otogardan çıkış yapan çeşitli şikâyetçi firmalara ait 724 otobüsten normal tarifeden farklı olarak 50.000.000-TL ücret alındığı, bu uygulamaya İstanbul Valiliği ve Bayrampaşa Kaymakamlığı'nın girişimleri sonucu

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2006/930
Karar No : 2007/9523

son verildiği, 30.05.2000 tarih ve 2000/12 sayılı kararda belirtilen, 01.06.2000 tarihinden itibaren otogar hizmet bedeli ve otopark ücreti olarak şehirlerarası otobüsler için kapı çıkış ücretlerinin 50.000.000-TL olarak tespit edilmesi ve kapı çıkış ücretlerinin, Otobüs İşletmecisi Turizm Taşımacılık ve Ticaret A.Ş. mensuplarına % 80 indirimle uygulanması hususlarının, gerçekleştirilen olağanüstü ve olağan genel kurul toplantılarında gündeme alınmadığının tespit edildiği, hâkim durumun tespitinde kullanılan niceliksel özellikler açısından söz konusu teşebbüsün konumu değerlendirildiğinde, davacı şirketin pazar payının 1600/1700 ilk kalkış rakamları oranına göre %94 olduğunun belirlendiği, rekabet hukukunda hâkim durum değerlendirmelerinde esas alınan niteliksel ve niceliksel özelliklerin olayda varit olduğu, bu nedenle davacı şirketin ilgili ürün ve coğrafi pazarda hâkim konumda bulunduğu anlaşıldığı, hâkim durumda bulunan teşebbüsün eşit durumdaki hizmet kullanıcılarına farklı davranmasının ayrımcılık oluşturduğu, rekabet hukukunda ayrımcılığın kabulü için hâkim durumda bulunan teşebbüsün alıcılara farklı davranmasının alıcılarını etkilemesinin yeterli bulunduğu, aynı şekilde hâkim durumda bulunan teşebbüsün farklı şartlar ileri sürmesi yeterli olup, bu şartların uygulanmasının gerekli görülmediği, ayrımcılığın kabulü için hâkim durumda bulunan teşebbüsün alıcılara farklı davranmasının nedeninin de önemli olmadığı, bu olayda da, aynı hizmeti alan ve eşit ilişkide bulunan firmalar arasında yeni kurulacak dernek üyeliği ve şirkete ortaklığı kıstas gösterilerek ayrımcı davranışta bulunulduğunun görüldüğü, İstanbul ilinde yetkili tek işletme konumundaki teşebbüsten tüm firmaların hizmet alım zorunluluğunun bulunduğu, terminal hizmetlerinden yararlanacak şehirlerarası sefer yapan her otobüsün aynı ve eşit hak, edim ve yükümlülüklerinin olduğu, hâkim durumda bulunan teşebbüsün, eşit durumdaki hizmet kullanıcılarına farklı davranmasının ayrımcılık oluşturduğu, buradaki farklı davranışın, yönetim kurulu kararları ile çıkış ücretinin olağanüstü farklı uygulanması suretiyle fiyat ayrımcılığı şeklinde ortaya çıktığı tespit ve değerlendirilmeleriyle dava konusu işleme, davacı şirketin kendisinden terminal hizmetlerini almak zorunda bulunan taşıma şirketlerine uyguladığı kapı ücretleri bakımından ayırım yapmak suretiyle, hâkim durumunu kötüye kullandığına, böylece 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesini ihlâl ettiğine, bu nedenle, 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca davacı şirketin, 1999 yılı sonunda oluşan yıllık gayrisafi gelirin %3'ü oranında olmak üzere 158.801-YTL idarî para cezası ile cezalandırılmasına karar verildiği anlaşılmaktadır.

Bu durumda, Rekabet Kurulu kararıyla; şikâyete konu hizmetlerin İstanbul ilinde gerçekleşmesi nedeniyle coğrafi pazarın İstanbul ili olarak ve davacı şirketin hâkim durumda olduğunun saptanmasında 4054 sayılı Kanun'a aykırılık bulunmadığının, hâkim durumda bulunan davacının, yönetim kurulu kararları ile çıkış ücretinin farklı uygulanması suretiyle, eşit durumdaki hizmet kullanıcılarına farklı davrandığının, bu şekilde ayrımcılık oluşturarak, hâkim durumunu kötüye kullandığının anlaşılması karşısında, dava konusu işleme davacı şirketin 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca idarî para cezası ile cezalandırılmasında hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2006/930
Karar No : 2007/9523

Davacı şirket tarafından, 1999 yılı sonunda oluşan yıllık gayrisafi gelirin takdiren %3'ü oranında olmak üzere idarî para cezası verilmesinin fahiş olduğu ileri sürülmektedir. Davacı şirket yönetim kurulunca hukuka aykırı bulunduğu saptanan ayırmacı kapı ücretleri uygulamalarının, İstanbul 7. Asliye Ticaret Mahkemesi tarafından verilen tedbir kararıyla durdurulmasına rağmen, farklı biçimlerde sürekli yenilendiği ve uygulama tehdidini içerecek şekilde yürürlükte tutulduğu görüldüğünden, davacıya gayrisafi gelirin %3'ü oranında para cezası verilmesinde 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin dördüncü fıkrasına aykırılık görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle davanın reddine, aşağıda dökümü yapılan 113,60-YTL yargılama giderlerinin davacı üzerinde bırakılmasına, yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca davalı vekili için takdir olunan 500,00-YTL avukatlık ücretinin davacıdan alınarak davalıya verilmesine, 28.12.2007 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Faruk	Ali	Orhun	Suna	Zümrüt
ÖZTÜRK	ÖZTÜRK	YET	TÜRKOĞLU	ÖDEN

YARGILAMA GİDERLERİ :

Toplam Harç	: 63,60-YTL
Posta Gideri	: <u>50,00-YTL</u>
TOPLAM	: 113,60-YTL